

по-здраво мѣсто. Додѣто той ся намираше въ та-
кова болнаво състояніе, пратеници отъ Събора
постоянно го беспокояхж и го карахж да ся от-
каже отъ поученія-та си. На сички-тѣ тѣзи при-
думванія Гусь отговаряше съ този неизмѣняемъ
отговоръ, че той не може да ся откаже додѣто
прѣдварително не го намѣрійтъ виноватъ въ иѣ-
кої погрѣшкж. Той поиска да му позволійтъ да
си намѣри иѣкой защитникъ (авокатинъ), който
да го защищава прѣдъ Събора, но негова-та проз-
ба быде отхвърлена по причинѣ че никому не
може да ся позволи да защищава единъ еретикъ.
Отъ другж странж, комисія-та, която разгле-
ждаше и испытваше тажбж-тж му, прiemаше и
каняше какви и да сж свидѣтели противъ него.
Прѣдиши-тѣ му пріятели, но сегашни-тѣ му най-
върли врагове — Стефанъ Палецъ и Андрей Бро-
да — дѣятелно ся стараяхж да измайсторосватъ
обвиненія и да нарочватъ Събора противъ него.

Щомъ като Императоръ-тѣ пристигнѣ въ Кон-
станцъ, Хлумъ лично му ся прѣдстави и горчиво
ся оплака отъ жестокия затворъ въ който Гусъ
тлѣеше. Въ сѫщо-то врѣме, извѣстіе-то за Гусо-
во-то запираzie достигнѣ до Чешско, и единъ си-
ленъ протестъ, подписанъ отъ мнозина Чешски
боляры, ся испрати, въ който тѣ осаждахж по-
веденіе-то на Събора и моляхж Императора да
пустне Гуса и да му позволи да ся защищава сво-
бодно. Но кардинали-тѣ, чрѣзъ искусственно-лу-
кавы внушенія, бѣхж сполучили да успокоїйтъ